Р Е Ш Е Н И Е
№ 3341

гр. София, 20.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 38 състав,** в публично заседание на 23.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **8489** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка със Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на А. С. И. от [населено място] срещу Заповед №РД-18-19 от 27.01.2012г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър /АГКК/ в частта, с която поземлени имоти с пл.№№249, 248 и 250, кадастрален лист №Г-22-12-Г от кадастралния план на местност «язовир И.», са включени в самостоятелен кадастрален район 22472.7405.

Жалбоподателят твърди, че е собственик на поземлени имоти с пл.№№249, 248 и 250, кадастрален лист №Г-22-12-Г от кадастралния план. Възразява срещу това, че имотите му не са нанесени в кадастралната карта като отделни имоти с точните си граници, а са включени в един обособен кадастрален район 22472.7405., обозначен като «територия по §4 ал.1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи /ЗСПЗЗ/». Счита, че са били налице всички кадастрални данни за нанасяне на имотите в кадастралната карта. Твърди, че като не е направено това е допуснато нарушение на материално правните норми. Твърди освен това, че имотите не попадат в територия по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената й част и преписката да бъде върната за нанасяне на имотите в кадастралната карта.

Ответникът – изпълнителният директор на АГКК, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и становищата на страните, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установени факти:

Жалбоподателят представя нотариален акт за собственост върху имот, придобит по реда на §4 „б“ от ПЗР на ЗСПЗЗ, с №69 том I, дело №165/1995г., с който се легитимира като собственик на поземлен имот №249 в местността „Р. дол“ в землището на [населено място], [община].

Жалбоподателят представя и решение №И34 от 02.02.2000г. на Поземлена комисия [община] за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на [населено място] на наследниците на С. И. С.. С решението се възстановява собствеността върху 8 земеделски имота, попадащи в различни местности – „Дълга поляна“, „Ш.“, „В. присое“, „В. поляна“.

Със Заповед № РД – 16 – 4 от 19.02.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „П.", включително района на яз. И., С протокол № КД – 10 – 23 – 73 от 17.12.2009г. е приета кадастралната карта и кадастралните регистри за СО – район „П.”, [населено място] и язовир И.. В кадастралната карта е обособен самостоятелен район с № 7405, в който е включена територията с поземлени имоти по § 4 от ЗСПЗЗ, за която не е изработен или одобряван план за новообразуваните имоти.

Ответникът не оспорва обстоятелството, че поземлени имоти №№248, 249 и 250 попадат в обхвата на тази територия и не са нанесени в кадастралната карта като отделни имоти. От представеният нотариален акт от жалбоподателя също е видно, че имот пл.№249 е в територия по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ.

Жалбоподателят обаче не установи идентичност на имотите, описани в представените документи за собственост, с имоти с пл.№№248 и 250, кадастрален лист №Г-22-12-Г от кадастралния план на местност «язовир И.», описани в жалбата, въпреки дадените изрични указания от съда. Недоказано остана и твърдението на жалбоподателя, че територията на обособения кадастрален район не е заета от земи по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ. Не се установи за тази територия да е налице влязъл в сила План на новообразуваните имоти. Назначената от съда съдебно-техническа експертиза за установяване на тези обстоятелства бе заличена поради неизпълнение на задължението на жалбоподателя да заплати определените разноски.

Правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентния административен орган по чл.49 ал.1 от ЗКИР в предвидената от закона форма. Спазени са процедурните правила на чл.35, чл.45 и чл.46 от ЗКИР. Не са допуснати нарушения на административно-производствените правила.

Заповедта, в оспорената й част, е издадена и в съответствие с материално правните норми и фактическото положение.

Твърденията на жалбоподателя относно незаконосъобразно включване на собствените му имоти в територия по §4 от ПЗР на ЗСПЗЗ са недоказани.
За територия по § 4 от ПЗР на ЗСПЗЗ е приложима разпоредбата на чл. 46 от Наредба № 3 от 2005г. Съгласно посочената норма „За територия със земи по § 4 ал. 1 ЗСПЗЗ без одобрен и приложен план на новообразуваните имоти /ПНИ/ в кадастралната карта се нанася границата на тази територия, която се обособява като самостоятелен кадастрален район". Видно от събраните по делото доказателства единият от имотите, посочени в жалбата, попада именно в такава територия на земи по § 4 от ЗСПЗЗ, за която не е налице одобрен план за новообразуваните имоти. В тази връзка съдът намира, че законосъобразно в оспорената кадастрална карта е нанесен само кадастралният район и е обособена територията като един голям имот с идентификатор № 22472.7405.1. Разпоредбата на чл. 46 ал. 1 от Наредба № 3 от 2005г. е приложена правилно. Едва след влизане в сила на ПНИ имотите, попадащи в тази територията, ще се нанесат в кадастралната карта съгласно правилата на чл. 46 ал. 3 от Наредба № 3 от 2005г.
Жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд София-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. И. от [населено място] срещу Заповед №РД-18-19 от 27.01.2012г., издадена от изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: